

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 799/2017
05.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ернада Бишевца, због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) у вези члана 30. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ернада Бишевца, адвоката Душана Сакића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 6/16 од 16.11.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 48/17 од 03.03.2017. године, у седници већа одржаној 05.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ернада Бишевца, адвоката Душана Сакића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 6/16 од 16.11.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 48/17 од 03.03.2017. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 6/16 од 16.11.2016. године, окривљени Ернад Бишевац, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11) у вези члана 30. Кривичног законика, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од две (две) године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 16 (шеснаест) година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 02.09.2015. године, па надаље. Окривљени је пресудом обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини је одређено да ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 48/17 од 03.03.2017. године, одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и жалба бранилаца окривљеног Ернада Бишевца, адвоката Душана Сакића и адвоката

Нермина Ајдиновића, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 6/16 од 16.11.2016. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ернада Бишевца, адвокат Душан Сакић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама, против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дела за која је окривљени оглашен кривим, нису кривична дела, из разлога што кривица као субјективно обележје кривичних дела, није у потпуности описана у изреци, тј. део кривице који се односи на умишљај, није описан онако како је дефинисано чланом 25. КЗ, односно није наведено да ли је окривљени кривична дела извршио са директним или евентуалним умишљајем, већ је само означено да их је извршио са умишљајем.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева за заштиту законитости, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 22. КЗ је прописано да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или је био дужан и могао је бити свестан да је његово дело забрањено.

Чланом 25. КЗ је прописано да је кривично дело учињено са умишљајем када је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење, или када је учинилац био свестан да може учинити дело, па је на то и пристао.

Одредбом члана 114. тачка 11. КЗ прописано је да ће се затвором од најмање 10 година или затвором од 30 до 40 година, казнити ко са умишљајем лиши живота више лица, а не ради се о убиству на мах, убиству детета при порођају или лишењу живота из самислости, док је одредбом члана 30. КЗ прописано да ко са умишљајем започне извршење кривичног дела, али га не доврши, казниће се за покушај кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора од пет година или тежа казна, а за покушај другог кривичног дела, само кад закон изричито прописује кажњавање и за покушај.

Члан 348. став 1. КЗ („Службени гласник РС“ број 121/2012 од 24.12.2012. године) који је блажи за окривљеног, прописује да ко неовлашћено израђује,

продаје, набавља, врши размену, или држи ватрено оружје, његове делове, муницију или експлозивне материје, казниће се затвором од три месеца до три године и новчаном казном, док је ставом 4. тог члана прописано да ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. тог члана, казниће се затвором од две до десет година.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде (тачка 1. изреке) јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени критичном приликом, у стању смањене урачунљивости, али не битно, са умишљајем, свестан да је његово дело забрањено, покушао да лиши живота више лица употребом ватреног оружја, при чему је једно лице и лишио живота, на начин ближе описан у тачки 1. изреке правноснажне пресуде.

С тим у вези, из описа радње извршења наведеног кривичног дела, а наиме да је окривљени критичном приликом „из пиштоља НН марке калибра 9 мм, са удаљености уста цеви од 10 до 15 цм испалио један пројектил у правцу стомака оштећеног АА, те га је испаленим пројектилом погодио у пределу леве бочне стране трупа, наносећи му прострелину трбуха..... која повреда је у време доношења представљала тешку телесну повреду опасну по живот, али смртна последица није наступила због благовремене лекарске интервенције, а затим из истог пиштоља испалио више пројектила у правцу настрадалог ББ, па га је једним, са удаљености уста цеви мање од 80 цм, погодио у предео доње десне половине предње стране трбуха, наносећи му прострелину меких ткива предњег трбушног зида.....која повреда је представљала лаку телесну повреду, а једним пројектилом из непосредне близине, са прислоном цеви пиштоља на тело га је погодио у предео леве половине предњег зида грудног коша, наносећи му прострелину грудног коша.....што је имало за последицу искрварење из раскидног ткива плућа, аорте, душника и раскиданих крвних судова, услед које повреде је наступила смрт ББ, након чега се возилом удаљио са лица места“ – по налажењу Врховног касационог суда, очигледно произилази да је окривљени у односу на кривично дело из члана 114. став 1. тачка 11. у вези члана 30. КЗ, поступао са директним умишљајем, који је био управљен на то да лиши живота више лица, тј. да је исти био свестан свог дела и да је хтео његово извршење.

Такође, из изреке побијане првостепене пресуде (тачка 2. изреке), јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, односно јасно произилази да је окривљени критичном приликом у стању урачунљивости, са умишљајем, свестан да је његово дело забрањено, неовлашћено носио ватрено одужје-пиштољ НН марке калибра 9 мм, на начин ближе описан у тачки 2. изреке правноснажне пресуде.

У вези наведеног, и из описа радње извршења, предметног кривичног дела, а наиме да је окривљени критичном приликом, „неовлашћено носио ватрено оружје, пиштољ НН марке, калибра 9 мм, у угоститељском објекту „...“ у улици ..., а затим након догађаја описаног под тачком 1. изреке пресуде, удаљавајући се из тог локала у правцу Великог гробља, неовлашћено носио са собом исти

пиштољ, супротно члану 5. став 3. и члану 7. став 1. Закона о оружју и муницији“ - по налажењу Врховног касационог суда, јасно произилази да је окривљени и у односу кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, такође поступао са директним умишљајем, који је био управљен на то да неовлашћено носи ватрено оружје, тј. да је исти био свестан свог дела и да је хтео његово извршење.

Имајући у виду напред изнето, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву указује да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер је умишљај као део кривице, обухваћен изреком побијане првостепене пресуде и у истој као такав означен и у ставу првом и другом, дакле у односу на оба кривична дела, па без обзира на околност што исти није прецизније описан у смислу члана 25. КЗ, односно што није извршена конкретизација да се ради о директном умишљају, из описа радњи извршења, недвосмислено произилази да је окривљени у конкретном случају, поступао са директним умишљајем у односу на оба кривична дела за која је правноснажно оглашен кривим, а који директни умишљај је описан у складу са наведеном законском одредбом и у образложењу пресуде.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано бранилац окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, у захтеву за заштиту законитости, бранилац истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, наводима да је изрека побијане првостепене пресуде, неразумљива.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а у преосталом делу је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић